

[Thomsen.]

Det arbejdende Landbrugs Mænd af alle politiske Partier spørger ligeledes med Undren og ikke uden Ængstelse: Hvad nøles der efter?

Hvis blot ogsaa Arbejderne og de arbejdsløses alt for store Hær rigtig forstod, hvad der er af Arbejde og Fortjeneste i dette, forstod, som ogsaa Statsministeren pointerede, at Bonde og Arbejder — ja, det var ikke lige Statsministerens Ord, men han gav Udtryk for det —, at Bonde og Arbejder havde samme Interesse, og jeg vil sige, at netop her mere end noget andet Sted har de nøjagtig samme Interesse.

Maa jeg, inden jeg slutter, henstille til den højtærede Regering, at det nævnte Spørgsmaal tages op til Løsning.

Endelig vil jeg til sidst stille et bestemt Spørgsmaal til den højtærede Statsminister, som desværre nu ikke er til Stede, men maaske en anden af de Herrer Ministre vil besvare det. Spørgsmaalet lyder:

Hvilke Foranstaltninger agter Regeringen at iværksætte, naar det om kort Tid viser sig, at Landbruget ikke har Renter til Juni Termin?

At der ingen Renter kan skaffes, det vil let kunne oplyses hos det Landøkonomiske Driftsbureau. Hvis Statsministeren eller en af de øvrige Ministre ikke kan sige mig, hvad Regeringen har tænkt sig, da spørger jeg ærede Medlemmer af dette høje Ting: Er det virkelig Meningens med koldt Blod at ødelægge Tusinder og atter Tusinder af stræbsomme Hjem, der bl. a. paa Grund af en forfejlet økonomisk Politik uden egen Skyld er ruineret? Er det Meningens at overlade disse Hjem, Kærnen i det danske Samfund, til Tvangsauktionernes Skændsel?

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne og udsætte Mødet til i Aften Kl. 7.

Jeg gør opmærksom paa, at det er Hensigten at tilendebringe Behandlingen af den foreliggende Sag i det fortsatte Møde i Aften.

Mødet udsat Kl. 5⁵⁰.

Mødet genoptoges Kl. 7.

Forhandlingen fortsattes.

Holstein: Inden denne Rigsdag faar Ferie og sendes paa Landet, føler jeg det som min parlamentariske Pligt baade som sønderjydske Repræsentant og som dansk Rigsdagsmand at rejse to nationale og statspolitiske Spørgsmaal af vidtrækkende Betydning overfor den højtærede Regering, af stor aktuel Interesse, nemlig Spørgsmaalet om Regeringens sønderjydske Politik og Spørgsmaalet om den højtærede Regerings Politik paa Østgrønland i den nærmest kommende Tid.

Disse Spørgsmaal synes det mig har Krav paa en klar og udførlig Besvarelse fra den højtærede Regerings Side, fordi begge Spørgsmaal som Følge af Forholdenes Udvikling og stedfundne Begivenheder fremtræder i en ændret Belysning, paa en anden Baggrund og et forskelligt Grundlag fra, hvad hidtil har været Tilfældet.

For det sønderjydske Spørgsmaals Vedkommende, fordi det ærede Medlem for det tyske Parti i Nordslesvig, Hr. Schmidt, nu har proklameret Nødvendigheden af Nordslesvigs Løsrivelse fra Danmark i nøje Forstaaelse og Samklang med den tyske Vælgerforening i Nordslesvig, i nøje Forstaaelse og Samarbejde med de tyske Embedsmænd, som er ledende Tillidsmænd og Førere og Agitatorer for den slesvig-holstenske nazistiske Bevægelse, og endelig fordi Embedsmændene og deres skarpe Udtalelser overfor Danmark ikke i mindste Maade, hverken direkte eller indirekte, er desavoueret af den nuværende tyske Regering, som er den tyske Regering, der siden Verdenskrigens Afslutning mere end nogen anden tysk Regering har skudt Kravet om Grænserevisioner paa alle Tysklands Fronter i Forgrunden som et Hovedprogram for den nazistiske Politik.

For Grønlands Vedkommende, fordi der, siden dette Spørgsmaal sidst drøftedes her i Tinget, er faldet en international Dom, som i alle Maader er en Sejr for det danske Standpunkt og for danske Synsmaader og Interesser i dette Spørgsmaal; dernæst, fordi den norske Statsminister Mowinkel kort efter offentlig at have erkendt, at Norge som Danmark som de fredselkende Natio-